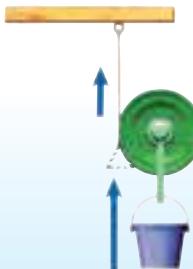
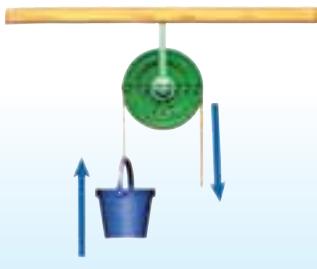

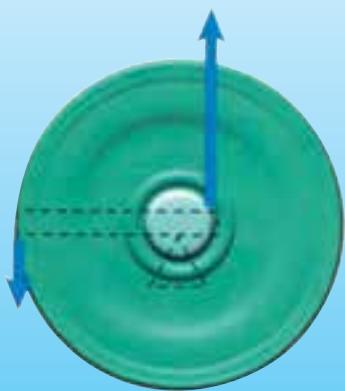
یک پله بالاتر

به شکل‌های زیر نگاه کنید.

همان‌طور که ملاحظه می‌کنید قرقره‌ها را می‌توان نوعی اهرم به‌شمار آورد. با این تفاوت که دامنه‌ی حرکت اهرم محدود است اماً دامنه‌ی حرکت قرقره محدود نیست.

آیا می‌توانید از روی شکل بگویید که قرقره‌ی ثابت و قرقره‌ی متحرک هر کدام چه نوع اهرمی هستند و مزیت مکانیکی آن‌ها چند است؟

با نگاهی به شکل رو به رو می‌توان دریافت که چرخ و محور نیز نوعی اهرم است. با این تفاوت که چرخ و محور نه در دامنه‌ی حرکت محدودیت دارد و نه در مزیت مکانیکی (چرا؟).

سطح شیبدار: در قسمت‌های قبل مشاهده کردید که به‌وسیله‌ی سطح شیبدار می‌توانیم یک جسم سنگین را با وارد کردن نیروی کوچک‌تر از وزن آن، به داخل کامیون منتقل کنیم. سطح شیبدار هم نوعی ماشین ساده است و سبب می‌شود که بتوانیم به کمک یک نیروی کم اماً در مسافتی طولانی، جسمی را به سمت بالا حرکت دهیم، در حالی که ممکن است جابه‌جا کردن این جسم به‌طور مستقیم از سطح زمین بر روی سطح بالایی، در حد نیروی ما نباشد.

سطح شیبدار، به اندازه‌ی نیروها توجه نمایید.

بیش تر بدانید

مصریان باستان چندین هرم بزرگ به عنوان مقبره‌ی پادشاهان خود ساخته‌اند. بزرگ‌ترین این اهرام، هرم خوفو است که به آن هرم بزرگ نیز گفته می‌شود. این هرم از بیش از ۲ میلیون قطعه سنگ ساخته شده است. جرم متوسط این قطعه‌سنگ‌ها در حدود $\frac{2}{5}$ تن است. البته در بین این قطعه‌سنگ‌ها، سنگ‌هایی با جرم بیش از ۱۵ تن نیز وجود دارد. گفته می‌شود که در ساخت این هرم‌ها از سطح شبیدار خاکی استفاده شده است.

محاسبه کنید

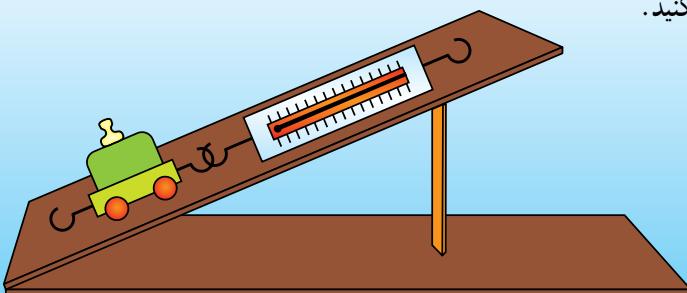
۱- هرم بزرگ در حدود 14° متر ارتفاع دارد. برای بردن یک سنگ متوسط به بالای این هرم چه قدر کار باید انجام شود؟

۲- اگر مصریان این هرم‌ها را با به وجود آوردن سطوح‌های شبیدار که از خاک درست می‌شوند، ساخته باشند، و اگر مزیت مکانیکی این سطوح‌های شبیدار را برابر با ۳ بگیریم، مقدار نیروی لازم برای بالابردن یک تخته سنگ متوسط چه قدر می‌شود؟
تصور کنید اگر نیروی یک کارگر در حدود 50 نیوتون باشد، برای بالابردن این تخته‌سنگ به چند کارگر نیاز است؟

آزمایش کنید

یک نیروسنج، یک چهار چرخه‌ی کوچک، یک وزنه و یک تخته‌ی یک متری به عنوان سطح شبیدار تهیه کنید.

ابتدا وزنه را به نیروسنج بیاورد و وزن آن را اندازه بگیرید. وزن چهار چرخه را نیز جداگانه اندازه‌گیری کنید.

وزنه را روی چهار چرخه بگذارید و آن را روی سطح شیبدار قرار دهید. با نیروسنجد چهار چرخه را به آرامی به طرف بالا بکشید. وقت کنید که در هنگام کشیدن چهار چرخه نیروسنجد موازی سطح شیبدار باشد.

نیروسنجد چه نیرویی را نشان می‌دهد؟ مزیت مکانیکی سطح شیبدار را محاسبه کنید. آزمایش را با شیب‌های مختلف تکرار کنید و در هر بار مزیت مکانیکی سطح شیبدار را محاسبه کنید.

با توجه به آزمایش فوق به سوالات زیر پاسخ دهید :

- ۱- اگر شیب سطح شیبدار زیاد باشد مزیت مکانیکی آن کمتر می‌شود یا بیشتر؟
- ۲- مزیت مکانیکی یک سطح شیبدار طویل بیشتر است یا یک سطح شیبدار کوتاه؟ (ارتفاع هر دو سطح از سطح زمین مساوی است).
- ۳- آیا مزیت مکانیکی یک سطح شیبدار می‌تواند کمتر از یک باشد؟

گوه و پیچ: گوه و پیچ نیز جزء ماشین‌های ساده هستند و می‌توان آن‌ها را نوعی سطح شیبدار به حساب آورد. شکل‌های زیر به شما کمک می‌کنند تا این دو ماشین را بهتر بشناسید. چاقوی معمولی یک گوه به حساب می‌آید. تیغه‌های قیچی نیز گوه هستند. در واقع گوه یک سطح شیبدار متحرک است. پیچ نیز سطح شیبداری است که به دور یک میله پیچیده شده است. از ترکیب پیچ و گوه، مته به وجود می‌آید.

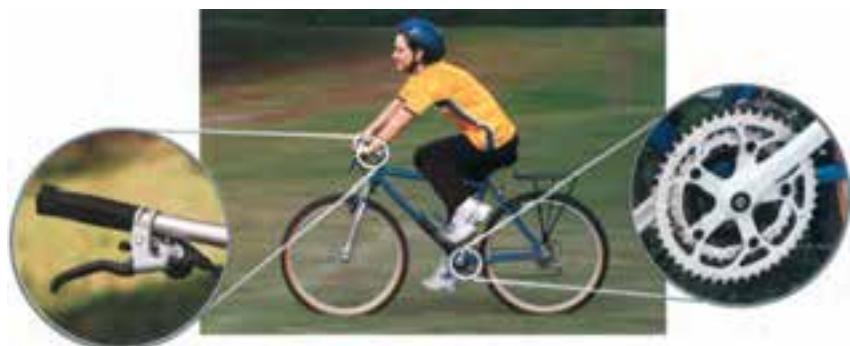

اطلاعات جمع‌آوری کنید

برای سطح شیبدار، گوه و پیچ در زندگی مثال‌هایی ذکر کنید و بگویید هر کدام چگونه به ما کمک می‌کنند؟

بیشتر بدانید

ماشین‌های مرکب یا پیچیده: گاهی دو یا چند ماشین ساده با هم ترکیب می‌شوند و ماشین جدیدی را به وجود می‌آورند؛ مثلاً از ترکیب گوه و اهرم، قیچی ساخته می‌شود. به چنین ماشین‌هایی ماشین مرکب یا پیچیده گفته می‌شود. دو چرخه نیز یک نوع ماشین پیچیده است.

دو چرخه یک ماشین پیچیده است.

آزمایش کنید

فعالیت زیر را در گروه انجام دهید :

به کمک نیروسنج، تعدادی وزنه‌ی آهنی و چوبی، چند میله‌ی محکم (به عنوان اهرم)، تعدادی قرقره، سطح شیبدار و دیگر ماشین‌های ساده، آزمایش‌هایی را طراحی و اجرا کنید؛ به طوری که مزیت مکانیکی و نحوه‌ی کار هر ماشین به خوبی نشان داده شود. لاقل دو گزارش در مورد عملکرد ماشین‌ها تهیه کنید و به کلاس ارائه دهید.

فشار

آیا تا به حال فکر کرده‌اید که چرا یک پوتز یا میخ نوک تیز به راحتی در دیوار گچی فرو می‌رود؟ شاید در فیلم‌های مستنده دیده باشید که اسکیموها برای جلوگیری از فرورفتن در برف، به کف کش‌های خود، دو صفحه‌ی بزرگ – مثل راکت تیس – می‌بندند.

آیا تا به حال به چگونگی انتقال یک مایع از ظرفی به ظرف دیگر، فقط، به وسیله‌ی یک لوله‌ی پلاستیکی فکر کرده‌اید؟

تمام این موضوع‌ها به مسئله‌ی فشار و مفهوم و قانون‌های آن در جهان مربوط می‌شود. در این قسمت از کتاب علوم، در این باره مطالعی را خواهید آموخت.

فشار

واژه‌ی فشار نیز هم‌چون واژه‌ی کار در زندگی روزمره به فراوانی مورد استفاده قرار می‌گیرد. حتماً تا به حال عبارت‌هایی مانند فشار کار، فشار امتحان و فشارهای روانی و اجتماعی را شنیده‌اید. اما در علم فیزیک، فشار به معنایی بسیار خاص و با تعریفی متفاوت از مفهوم روزانه‌ی آن، مطرح می‌شود.

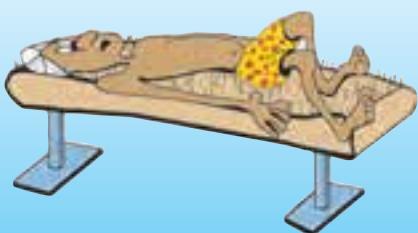
فکر کنید

درباره‌ی عبارت‌های زیر فکر کنید. آیا می‌توانید این پدیده‌ها را به مفهومی که در ذهن خود از فشار دارید مربوط نمایید؟

– لبه‌ی تیز چاقو گوشت را به راحتی می‌برد اما لبه‌ی پهن آن نمی‌برد.

– میخ از سرتیزش در چوب فرو می‌رود اما از سر پهن اش فرو نمی‌رود.

– مرتاضهای هندی روی یک تخت چوبی پوشیده از میخ می‌خوابند اما نمی‌توانند روی آن بایستند.

از نظر فیزیکی، فشار در واقع مقدار نیرویی است که به طور عمود بر واحد سطح وارد می‌شود. شاید این تعریف برای شما مشکل و غیرقابل فهم به نظر بیاید. بهتر است با ذکر مثالی آن را ساده‌تر بیان کنیم.

آیا تا به حال دقت کرده‌اید که وقتی روی تشك می‌خوابید، احساس می‌کنید که کمی در آن فرو می‌روید اماً وقتی روی تشك می‌ایستید، پای شما در تشك بیش تر فرو می‌رود؟ به عبارت دیگر، هنگامی که نیروی وزن بدن شما بر روی یک سطح بزرگ پخش می‌شود، فشار کم‌تری به آن سطح وارد می‌شود، درحالی که اگر نیروی وزن بدن بر سطح کوچک‌تری وارد شود، مقدار فشار بر آن سطح بیش تر می‌شود و به همین دلیل است که وقتی روی تشك می‌ایستیم، بیش تر در آن فرو می‌رویم. برای این که مفهوم فشار را بهتر حس کنید، آزمایش زیر را انجام دهید.

آزمایش کنید

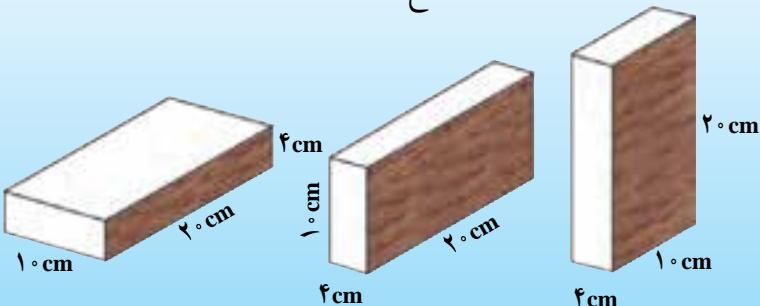
- ۱- در فاصله‌ی حدوداً 30° سانتی‌متری دیواری بایستید و بدن خود را کمی به پهلو خم کنید تا مقداری از نیروی وزن شما، روی کف دستان بیفتد و از طریق کف دست به دیوار وارد شود.
- ۲- در مرحله‌ی بعدی، به اندازه‌ی کف دست از دیوار دور شوید تا زاویه‌ی بدن شما با دیوار چندان تغییر نکند، حالا به جای کف دست، نیروی وزنتان را روی نوک انگشت خود بیندازید. آیا تفاوتی احساس می‌کنید؟

محاسبه کنید

برای آشنایی بیش تر با مفهوم فشار، یک قطعه فلز به شکل مکعب مستطیل، به ابعاد $4 \times 10 \times 20$ سانتی‌متر و به وزن 4° نیوتون را در نظر بگیرید. محاسبه کنید که اگر این جسم روی هریک از

سطح‌های خود قرار بگیرد، بر سطح میزی که زیر آن است چه فشاری وارد می‌کند.

$$(از معادله‌ی فشار استفاده کنید: \frac{\text{نیرو}}{\text{سطح}} = \text{فشار})$$

حالت ۱—اگر مکعب مستطیل روی سطح 20×20 سانتی‌متری خود قرار بگیرد، مساحت

$$\text{سطحی که در تماس با میز است برابر است با: } 10 \times 20 = 200 \text{ cm}^2$$

از آن جا که فشار، نیروی وارد بر واحد سطح است، فشار این مکعب بر سطح میز در این

حالت برابر است با:

$$\frac{\text{نیرو}}{\text{مساحت سطح}} = \frac{40 \text{ N}}{200 \text{ cm}^2} = 0.2 \frac{\text{N}}{\text{cm}^2}$$

واحد فشار در این حالت بر حسب نیوتون بر سانتی‌مترمربع به دست آمده است.

حالت ۲ و ۳—اینک شما فشار مکعب بر سطح میز در حالت ۲ و ۳ را محاسبه کنید.

در کدام حالت فشار فلز بر سطح میز بیشتر است؟

همان‌طور که ملاحظه کردید، گرچه نیروی وزن فلز در هر سه حالت یکسان است اماً فشاری که به سطح زیرین خود وارد می‌کند، در حالت‌های مختلف متفاوت است. اگر نیرو ثابت بماند، هرچه مساحت سطحی که نیرو به آن وارد می‌شود کوچک‌تر و کم‌تر باشد، میزان فشار وارد بر سطح بیشتر است.

تمرین کنید

۱—اگر نیرویی که در آزمایش صفحه‌ی قبل بر دیوار وارد می‌شود، حدود 20 نیوتون و مساحت نوک انگشت شما حدود 1 سانتی‌مترمربع باشد، محاسبه کنید فشاری که به وسیله‌ی نوک انگشت شما به دیوار وارد می‌شود چه قدر است؟

۲—با فرض ثابت ماندن نیرو در هر دو حالت و با تخمین مساحت کف دست خود، میزان فشار را در این حالت محاسبه کرده و با حالت قبلی مقایسه کنید.

تفسیر کنید

- ۱- وقتی شما لبه‌ی تیز چاقو را روی گوشت می‌گذارید آن را می‌برد، اما لبه‌ی پهن چاقو نمی‌تواند این کار را بکند. علت چیست؟
- ۲- چرا یک میخ به راحتی با فشار دست در دیوار گچی فرو نمی‌رود اما یک پوتز به راحتی در آن فرو نمی‌رود؟

بحث کنید

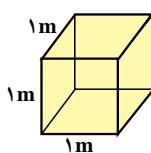
ما در این قسمت از بکای نیوتون بر سانتی‌مترمربع به عنوان واحد سنجش فشار استفاده کردیم. آیا می‌توانید مفهوم این یک را در چند جمله برای دوستان خود بیان کنید؟

واحد فشار در فیزیک، نیوتون بر سانتی‌مترمربع است که به افتخار پاسکال، فیزیکدان مشهور فرانسوی ۱۶۴۶–۱۶۲۳ میلادی)، به نام او نامیده شده است و آن را با علامت Pa نشان می‌دهند. یک نیوتون بر سانتی‌مترمربع برابر است با ۱۰۰۰۰ پاسکال (چرا؟)

فشار مایعات

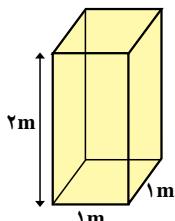
همان‌طور که معمولاً فشار هر جسم جامد بر سطح زیرین آن در اثر نیروی گرانش است، فشار مایعات نیز در اثر نیروی وزن آن‌ها به وجود می‌آید. آب درون یک مخزن را در نظر بگیرید، اگر ناگهان دیوارهای مخزن یا کف آن برداشته شود، چه اتفاقی می‌افتد؟ مسلماً، آب فرو می‌ریزد؛ در واقع، دیوارهای و کف مخزن، جلوی ریزش آب را می‌گیرند و فشار ناشی از نیروی آن را تحمل می‌کنند. بسیاری از شهرها دارای شبکه‌ی آب لوله‌کشی هستند. در شبکه‌ی آبرسانی شهرها، معمولاً مخزن آب را در ارتفاعی بالاتر از بقیه‌ی نقاط می‌سازند. درنتیجه، آب در اثر نیروی گرانش در شبکه‌ی آب شهر جاری می‌شود.

برای این که به مفهوم فشار مایعات بهتر بپرید، به مثال زیر توجه کنید: اگر یک ظرف مکعبی شکل پر از آب به ابعاد $1 \times 1 \times 1$ متر را در نظر بگیرید، این ظرف محتوی حدود هزار کیلوگرم آب است.

وزن این مقدار آب در حدود ۱۰۰۰۰ نیوتون می‌شود. بنابراین فشار وارد بر کف مخزن برابر است با :

$$\text{فشار} = \frac{\text{نیرو}}{\text{مسطح}} = \frac{1\text{ نیوتون}}{1\text{ مترمربع}} = 1\text{ نیوتون} = 1\text{ پاسکال}$$

حال اگر ارتفاع آب در مخزن به جای ۱ متر، ۲ متر باشد، فشار آب برابر آن، دو برابر – یعنی ۲۰۰۰۰ پاسکال – می‌شود.

بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که فشار مایعات به ارتفاع آن‌ها بستگی دارد. یعنی هرچه ارتفاع ستون مایع بیشتر باشد، نیروی وزن مایع بر سطح زیرین خود بیشتر می‌شود و درنتیجه فشار مایع بیشتر خواهد بود. آزمایش زیر را انجام دهید تا بهتر به این مفهوم بپرید.

آزمایش کنید

یک لوله‌ی PVC به قطر ۶ سانتی‌متر و به ارتفاع حدود ۱ متر تهیه کنید (ممکن‌باشد این گونه لوله‌های خاکستری رنگ در فروشگاه‌های لوازم ساختمانی به فروش می‌رسند و به آن‌ها لوله‌ی پولیکا هم گفته می‌شود).

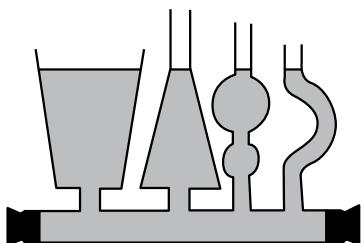
۱- روی بدنه‌ی این لوله در نقاط ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ سانتی‌متر از انتهای آن، سوراخ‌هایی به قطر ۵/۵ سانتی‌متر ایجاد کنید. برای انجام این کار از دستگاه سوراخ کن برقی یا دستی یا یک پیچ‌گوشتی نوک تیز می‌توانید استفاده کنید.

۲- یک انتهای لوله را با یک دربوش مناسب کاملاً مسدود کنید و آن را عمودی روی مکانی بالاتر از سطح زمین بگذارد.

۳- سوراخ‌ها را با خمیر مسدود و لوله را از آب پر کنید. (بهتر است آن را زیر شیر آب قرار دهید) سپس ناگهان سوراخ‌ها را باز کنید. به چگونگی ریخت آب از سوراخ‌ها توجه کنید. از این آزمایش چه نتیجه‌ای می‌گیرید؟

(این آزمایش را می‌توانید با یک بطری نوشابه‌ی خانواده نیز انجام دهید).

معمولًاً در آزمایشگاه، یک وسیله‌ی شیشه‌ای به شکل روپه‌رو وجود دارد که اگر در آن آب ریخته شود می‌بینید که ارتفاع آب در همه‌ی لوله‌ها به یک اندازه بالا می‌آید.

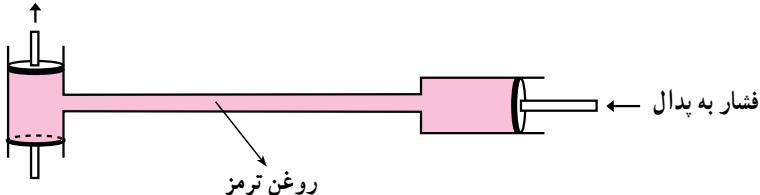

این وسیله نشان می‌دهد که مقدار فشار آب در هر لوله، فقط به ارتفاع آب در آن بستگی دارد و به مقدار کلی

آب در لوله و سطح قاعده‌ی آن بستگی ندارد. یکسان‌بودن ارتفاع آب در لوله‌ها نشان می‌دهد که فشار آب در همه‌ی لوله‌ها با هم مساوی است؛ زیرا اگر فشار آب در یک لوله با لوله‌های دیگر متفاوت بود، آب در لوله‌ها به حرکت درمی‌آمد تا فشار در همه جا مساوی شود.

یک نکته‌ی بسیار جالب در مورد فشار مایعات این است که مایعات، فشار را به خوبی و به طور یکسان در همه‌ی جهات منتقل می‌کنند. از این خاصیت، در موارد بسیاری استفاده می‌شود. از جمله در دستگاه ترمز اتومبیل‌ها از خاصیت انتقال فشار مایعات بهره گرفته می‌شود. وقتی که پدال ترمز را فشار می‌دهیم، این فشار توسط روغن ترمز به کفشدک‌های ترمز منتقل می‌شود و آن‌ها را به کاسه‌ی چرخ می‌چسباند. به این ترتیب، به کفشدک‌های ترمز نیرو منتقل می‌شود. از این خاصیت در وسایل دیگری هم چون جک‌های روغنی نیز استفاده می‌شود.

انتقال به کفشدک‌های ترمز

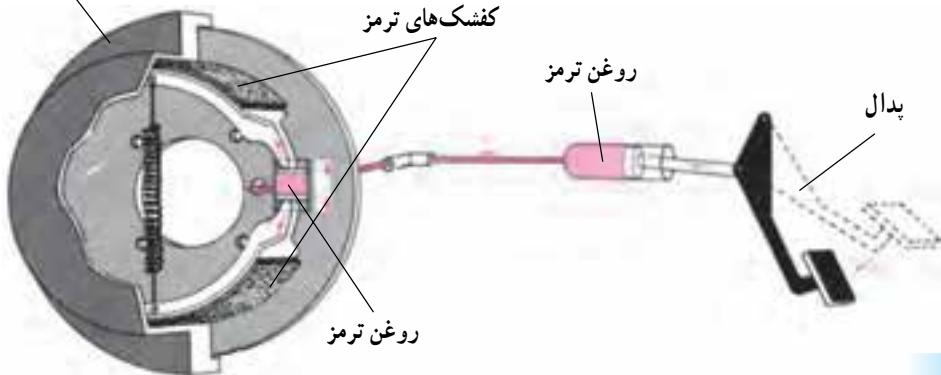
کاسه چرخ

کفشدک‌های ترمز

روغن ترمز

پدال

روغن ترمز

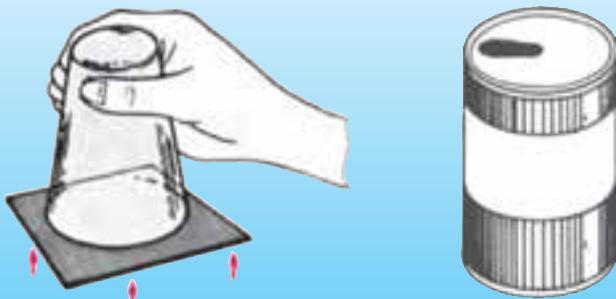

فشار گازها

وقتی با انگشت خود جلوی جریان آب را در یک لوله می‌گیرید، فشار مایع را به خوبی احساس می‌کنید، آیا فشار هوا را نیز می‌توان به خوبی احساس کرد؟

آزمایش کنید

- ۱- در یک قوطی فلزی نوشابه‌ی خالی، مقداری آب داغ بریزید. سپس آب داغ را خالی کنید و بلافاصله با انگشت خود در قوطی را مسدود نمایید (مواظب باشید لبه‌ی تیز فلز دست شما را نبُرد). حالا روی قوطی آب سرد بریزید. چه اتفاقی می‌افتد؟ چرا؟
- ۲- لیوانی را پر از آب کنید. یک برگ کاغذ کلفت را روی در آن بگذارد. لیوان را سر و ته کنید. چه اتفاقی روی می‌دهد؟ چرا؟

هوای اطراف زمین، به وسیله‌ی نیروی گرانش زمین به طرف پایین کشیده می‌شود. نیروی گرانش سبب می‌شود که هوا بر همه‌ی اجسام روی زمین، فشار وارد کند؛ مانند آبی که بر کف ظرف خود فشار وارد می‌کند. وجود فشار هوا در انجام بعضی کارها به ما کمک می‌کند؛ مثلاً وقتی که با یک نی، نوشیدنی می‌خوریم، فشار هوا، مایع را از لیوان به درون دهان شما منتقل می‌کند.

فشار هوا بر روی تمام اجسامی که روی سطح زمین قرار دارند از همه‌ی جهت‌ها وارد می‌شود.

فشار هوا، نوشیدنی را به داخل دهان ما می‌راند.

بیش تر بدانید

فشار هوای روی سطح زمین در کار دریاهای آزاد حدوداً برابر 100000 نیوتن بر متر مربع (10 نیوتن بر سانتی‌متر مربع) است. هرچه از سطح زمین بالاتر برویم مقدار فشار هوای کم تر می‌شود. فشار هوای برفراز قله‌ی اورست، آنقدر کم است که کوهنوردان باید برای تنفس از مخازن هوای فشرده استفاده کنند.

یک نکته‌ی جالب

شاید شنیده باشید که ما معمولاً هر کار آسانی را به «آب خوردن» تشبیه می‌کنیم اما آیا می‌دانید آب خوردن برای کسانی که در ایستگاه‌های فضایی در شرایط بی‌وزنی قرار دارند کار چندان آسانی هم نیست؟

بر روی سطح زمین، وقتی بطری آب را کج می‌کنیم در اثر نیروی گرانش، آب به دهان ماسرازیز می‌شود اما در شرایط بی‌وزنی حتی اگر بطری آب را کاملاً هم سرو ته بگیریم، آب فرو نمی‌ریزد. در این شرایط چگونه می‌توان آب خورد؟

در چنین شرایطی آب را می‌توان به وسیله‌ی نی نوشید. فشار هوای موجود در ایستگاه فضایی، این کار را امکان‌پذیر می‌سازد. اما می‌دانید چگونه؟

وقتی در یک محیط بسته، مقداری گاز وارد می‌کنیم، مولکول‌های گاز که پیوسته در حال حرکت و جنبش هستند دائماً به دیواره‌های ظرف برخورد می‌کنند. برخورد هر مولکول با دیواره‌ی ظرف، نیرویی بر دیواره وارد می‌کند. به عبارت دیگر، می‌توان گفت که عامل ایجاد فشار یک گاز بر دیواره‌های ظرف آن، ضربه‌های متواالی مولکول‌های گاز به دیواره است. هرچه مقدار گازی که به یک ظرف در بسته وارد می‌کنیم بیش‌تر باشد، فشار گاز درون آن ظرف بیش‌تر می‌شود؛ زیرا با افزایش تعداد مولکول‌ها؛ تعداد برخورد آن‌ها با دیواره‌ی ظرف افزایش می‌باید.

فکر کنید

– می‌دانید که اگر لاستیک ماشین یا توب را بیش از حد باد کنیم، می‌ترکد. علت آن چیست؟

– به نظر شما اگر دمای گازی که در یک ظرف در بسته وجود دارد افزایش یابد فشار آن بیش‌تر می‌شود یا کم‌تر؛ چرا؟

همان‌طور که ملاحظه می‌کنید، عامل وجود فشار هوای اجسام روی سطح زمین، نیروی گرانشی است که از طرف زمین بر هوای اطراف آن وارد می‌شود و آن را به طرف خود می‌کشد اما در

مورد گازی که در یک ظرف در بسته قرار دارد – مثل هوای موجود در لاستیک اتومبیل یا گاز موجود در کپسول یا هوای موجود در فضای پیما – می‌توان گفت که عامل فشار در واقع جنبش و حرکت مولکول‌های گاز آن است.

بیشتر بدانید

معمولًاً در ایستگاه‌های فضایی، بیشتر مواد غذایی مایع یا نیمه‌جامد و خمیری شکل (از جمله آب) در لوله‌های شبیه لوله‌ی خمیردن‌دان قرار دارد و فضانور‌دان با فشردن لوله، مواد غذایی درون آن را به دهان خود منتقل می‌کنند. این روش از پراکنده شدن ذرات مواد غذایی و آب در فضای فضای پیما جلوگیری می‌کند.

بار الکتریکی

وقتی با پارچه‌ی خشک و پُر زداری، صفحه‌ی تلویزیون را تمیز می‌کنید، پرزهای پارچه به صفحه‌ی تلویزیون می‌چسبد؛ هنگامی که با شانه‌ی پلاستیکی موهای خشک و تمیز خود را شانه می‌کنید، موها مرتب نشده و به دنبال شانه کشیده می‌شوند؛ آیا تاکنون توجه کرده‌اید که نور شدید حاصل از برق میان ابرها چگونه آسمان را در تاریکی شب، روشن می‌کند؟

دودهای غلیظ و سیاهی که از دودکش کارخانه‌ها وارد هوا می‌شوند، آسیب جدی و جبران‌ناپذیری به محیط زیست وارد می‌کنند. چگونه می‌توان با جلوگیری از ورود دود به هوا، محیط زیست را سالم نگذاشت؟

با مطالعه و یادگیری مطالب این فصل، علت این بدیده‌ها را بهتر درک می‌کنید و می‌توانید برای این قبیل پرسش‌ها، پاسخ مناسب ارائه دهید.

مشاهده کنید

۱- یک میله‌ی پلاستیکی مانند خودکار معمولی یا یک شانه که بدنی‌ی پلاستیکی دارد را با پارچه‌ی پشمی یا موهای سر خود، مالش دهید و آن را به تکه‌های کوچک کاغذ نزدیک کنید. چه اتفاقی می‌افتد؟

۲- سعی کنید بادکنکی را بدون استفاده از چسب به دیوار بچسبانید.

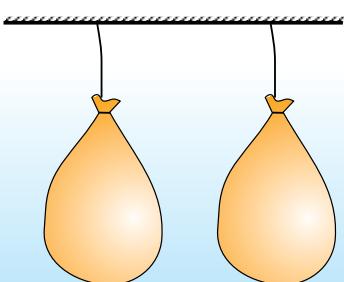
نتیجه‌ی فعالیت و نحوه‌ی انجام آن را بنویسید و به کلاس گزارش کنید.
توجه نمایید که برای انجام تمام فعالیت‌های الکتریسیته، وسایل باید خشک باشند.

بار الکتریکی

انسان، از زمان‌های بسیار دور با پدیده‌های مشابه آن‌چه بیان شده آشنا بوده است. بررسی این پدیده‌ها و تلاش برای درک علت آن‌ها باعث پیشرفت داش و فناوری بسیار گسترده‌ای در این زمینه شده است. به این مبحث از دانش، الکتریسیته گفته می‌شود. برای بررسی الکتریسیته، ابتدا باید با کمیتی به نام «بار الکتریکی» آشنا شویم.

وقتی میله‌ای پلاستیکی را با پارچه‌ای پشمی مالش می‌دهیم، به علت مالش میله با پارچه، در میله تغییری ایجاد می‌شود و میله خاصیت جدیدی پیدا می‌کند، از این‌رو، تکه‌های کوچک کاغذ را جذب می‌کند. در این صورت، می‌گوییم میله دارای بار الکتریکی شده است. وقتی دو جسم با یک دیگر مالش داده شوند، معمولاً هر دو دارای بار الکتریکی می‌شوند.

آزمایش کنید

- ۱- دو بادکنک و یک تکه پارچه‌ی پشمی تهیه کنید. به داخل بادکنک‌ها بدمید و دهانه‌ی آن‌ها را محکم بیندید.
- ۲- یکی از بادکنک‌ها را با پارچه‌ی پشمی مالش دهید. سپس یک بار پارچه و بار دیگر، بادکنک را به تکه‌های کاغذ نزدیک کنید. چه روی می‌دهد؟
- ۳- بادکنک را توسط یک نخ آویزان کنید و آن را با پارچه مالش دهید. اکنون پارچه را بدون تماس با بادکنک، به آن نزدیک کنید. چه روی می‌دهد؟
- ۴- دو بادکنک را مطابق شکل در نزدیکی یک دیگر آویزان کنید. با مالش پارچه به آن‌ها، بادکنک‌ها را باردار کنید. چه روی می‌دهد؟ نتیجه‌ی مشاهدات خود را بنویسید و به کلاس گزارش دهید.

مشاهده‌ی آثار باردار شدن جسم‌ها، این واقعیت را نشان می‌دهد که وقتی دو جسم دارای بار الکتریکی می‌شوند، بر یک دیگر نیرو وارد می‌کنند. بررسی و تحلیل آزمایش‌هایی نظیر فعالیتی که شما انجام دادید، دو واقعیت را نشان می‌دهد:

- (الف) نیروی الکتریکی موجود بین جسم‌هایی که دارای بار الکتریکی هستند، گاهی ریاضی و گاهی رانشی است.
- (ب) دو نوع بار الکتریکی وجود دارد.

دو نوع نیرو، دو نوع بار الکتریکی

دیدیم که نیروی الکتریکی موجود بین پارچه و بادکنک، رباشی است اما دو بادکنکی که با یک پارچه مالش داده شده‌اند، یک‌دیگر را می‌رانند؛ یعنی، نیروی الکتریکی بین آن‌ها، راشی است. هر دو بادکنک با یک پارچه مالش داده شده‌اند، در نتیجه، بار الکتریکی آن‌ها یکسان است.

وجود نیروی رباشی بین پارچه و بادکنک و نیز نیروی راشی بین دو بادکنک، نشان می‌دهد که وقتی پارچه و بادکنک به یک‌دیگر مالش داده می‌شوند، بارهای الکتریکی ایجاد شده در آن‌ها، یکسان نیست. زیرا اگر بار الکتریکی پارچه و بادکنک یکسان باشد، باید پارچه، بادکنک را براباند. از یکسان نبودن بار الکتریکی پارچه و بادکنک می‌توان نتیجه گرفت که دو نوع بار الکتریکی وجود دارد.

تفسیر کنید

بهوسیله‌ی یک میله‌ی پلاستیکی، یک بادکنک و یک تکه پارچه‌ی پشمی، آزمایش‌های زیر را انجام دهید.

- ۱- بادکنک را آویزان کنید و آن را با پارچه‌ی پشمی مالش دهید.
- ۲- میله‌ی پلاستیکی را با پارچه‌ی پشمی مالش دهید. ابتدا پارچه و سپس میله‌ی پلاستیکی را به بادکنک نزدیک کنید.
با توجه به نتیجه‌ی آزمایش‌ها، مشخص کنید که بار الکتریکی میله مشابه بار الکتریکی بادکنک است یا بار الکتریکی پارچه؟

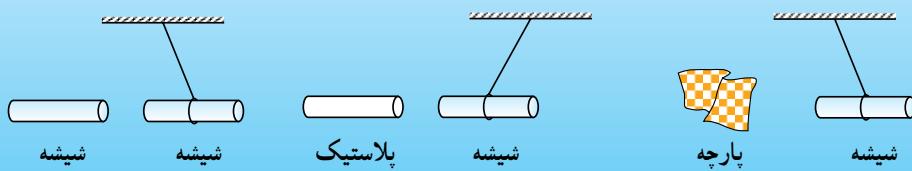
دانشمندان برای تشخیص بارهای الکتریکی از یک‌دیگر، آن‌ها را نام‌گذاری کرده‌اند؛ بار الکتریکی‌ای که در بادکنک ایجاد می‌شود (و بارهای مشابه آن) را بار الکتریکی منفی و بار الکتریکی‌ای که در پارچه ایجاد می‌شود (و بارهای مشابه آن) را بار الکتریکی مثبت می‌نامند.

آزمایش کنید

یک میله‌ی پلاستیکی، تکه‌ای پارچه‌ی پشمی، دو میله‌ی شیشه‌ای کوچک و یک کیسه‌ی نایلونی مانند کیسه مواد غذایی فراهم کنید. آزمایش‌های زیر را انجام دهید و مشاهدات خود را بنویسید.

۱- میله‌های شیشه‌ای را با کیسه‌ی نایلونی مالش دهید و از این طریق به میله‌ها بار الکتریکی بدهید. یکی از میله‌ها را بیاویزید و دیگری را به آن تزدیک کنید. چه روی می‌دهد؟

۲- میله‌ی پلاستیکی را با مالش به پارچه‌ی پشمی، باردار کنید و آن را به میله‌ی آویخته شده تزدیک کنید. سپس پارچه‌ی پشمی را به میله‌ی شیشه‌ای تزدیک کنید. چه روی می‌دهد؟ آیا می‌توانید مشخص کنید که بار الکتریکی شیشه منفی است یا مثبت؟

آن چه را درباره‌ی بار الکتریکی آموخته‌اید یک بار مرور کنید. نتیجه‌ی فعالیت‌ها را بررسی و تحلیل کنید. آیا می‌دانید نیرویی که دو جسم باردار بر یک دیگر وارد می‌کنند در چه صورت رباشی و در چه صورت رانشی است؟

بررسی چند آزمایش - نظری آن چه شما انجام داده‌اید - به ما کمک می‌کند تا به دو قاعده‌ی اساسی الکتریسیته درباره‌ی نیروهایی که دو جسم باردار به یک دیگر وارد می‌کنند، بی بیریم:

۱- دو جسم که بار الکتریکی همنام دارند (هر دو منفی یا هر دو مثبت) بر یک دیگر نیروی رانشی وارد می‌کنند.

۲- دو جسم که بار الکتریکی غیرهمنام (یکی منفی و دیگری مثبت) دارند، بر یک دیگر نیروی رباشی وارد می‌کنند.

برق نما بسازید

برق‌نما (الکتروسکوپ) وسیله‌ی ساده‌ای است که به کمک آن می‌توان آزمایش‌های ساده‌ی الکتریسیته را انجام داد. برای ساختن آن به یک بطربی شیشه‌ای نظری بطری مربا با در پلاستیکی، میله‌ی فلزی، قرص فلزی (سکه)، و ورقه‌ی نازک فلزی مانند زرورق شکلات یا فویل آلومینیومی، نیاز دارید.

ابتدا مانند شکل، میله را از دربوش بگذرانید و یک سر آن را به قرص فلزی لحیم کنید. سپس ورقه‌ی نازک فلزی را مثل عدد ۸ تا کنید و روی قسمت پایین میله با نوار چسب بچسبانید. ورقه‌ها را چند بار باز و بسته کنید تا به راحتی بتوانند از هم جدا شوند یا به هم بچسبند. حالا میله را وارد بطری کنید. اکنون شما یک برق‌نما ساخته‌اید. به قرص فلزی، کلاهک و به ورقه‌های فلزی، ورقه‌های الکتروسکوپ می‌گوییم. به کمک برق‌نما می‌توان نشان داد که یک جسم بار الکتریکی دارد یا ندارد. علاوه بر آن می‌توان نوع بار الکتریکی یک جسم را نیز مشخص کرد.

● توجه کنید: آزمایش‌های مربوط به بار الکتریکی در هوای مرطوب به علت رسانا بودن هوا، خوب نتیجه نمی‌دهند. بنابراین قبل از آزمایش وسیله‌ها را کاملاً خشک کنید و حتی الامکان، آزمایش را در محیط‌های غیرمرطوب انجام دهید.

معمولًاً در برق‌نمایها تیغه‌های پایین را به شکل لولا می‌سازند تا به راحتی بتواند حرکت کند.

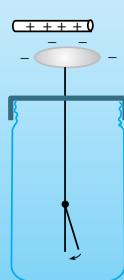
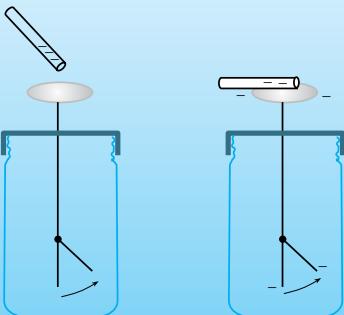
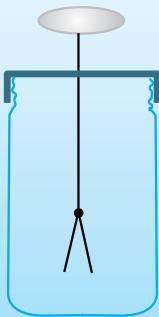
آزمایش کنید

به کمک برق‌نمایی که در مدرسه موجود است یا خودتان ساخته‌اید، آزمایش‌های زیر را انجام دهید:

- ۱- یک میله‌ی پلاستیکی و یک میله‌ی شیشه‌ای را باردار کنید.
- ۲- به نوبت، میله‌ی پلاستیکی و شیشه‌ای را بدون تماس، به کلاهک الکتروسکوپ نزدیک نمایید و سپس از آن دور کنید. چه روی می‌دهد؟ (شکل ۱)
- ۳- میله‌ی پلاستیکی (یا شیشه‌ای) باردار را به کلاهک تماس دهید و سپس از آن دور کنید.

چه روی می‌دهد؟ (شکل ۲)

- ۴- ابتدا میله‌ی شیشه‌ای و سپس میله‌ی پلاستیکی باردار را بدون تماس به کلاهک به الکتروسکوپ - که در مرحله‌ی ۳ به آن بار الکتریکی داده‌اید - نزدیک کرده و از آن دور کنید. چه روی می‌دهد؟ (شکل ۳) نتیجه‌ی آزمایش‌های بالا

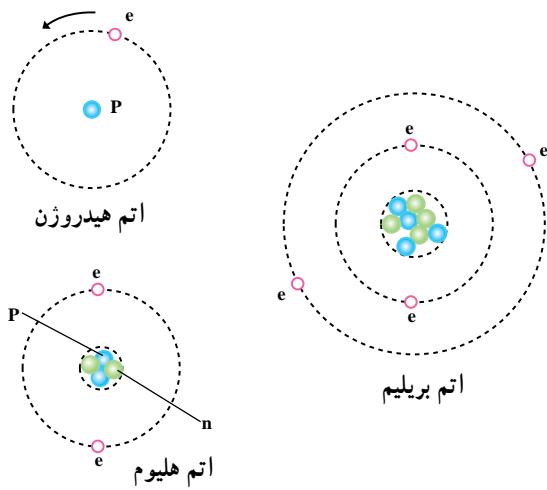

را تحلیل کنید. سپس در دفتر علوم خود بنویسید که چگونه می‌توان به کمک الکتروسکوپ :

الف) نشان داد که یک جسم بار الکتریکی دارد یا ندارد.

ب) نوع بار الکتریکی یک جسم را مشخص کرد.

همان طور که در بخش ماده و تغییرات آن خواندید، همه‌ی مواد از اتم ساخته شده‌اند. هر اتم از تعدادی پروتون (p) و نوترون (n) که هسته‌ی آن را می‌سازند و تعدادی الکترون (e) که به دور هسته در حالت چرخش هستند، ساخته شده است. بار الکتریکی یک پروتون مثبت و از نظر اندازه، برابر با بار الکتریکی الکترون (منفی) است. در یک اتم در حالت عادی، تعداد پروتون‌ها همیشه با تعداد الکترون‌ها مساوی است.

در نتیجه، چون اتم در حالت عادی دارای دو نوع بار الکتریکی مثبت و منفی به مقدار مساوی است، اتم از نظر بار الکتریکی خنثی است.

اما اگر از یک اتم، الکترونی جدا شود چون تعداد پروتون‌های آن بیشتر از تعداد الکترون‌ها بشود، دیگر از نظر بار الکتریکی خنثی نیست و دارای بار الکتریکی مثبت می‌شود.

همچنین، اگر تعدادی الکترون به یک اتم افزوده شود، اتم دارای بار الکتریکی منفی می‌شود. باید توجه داشت که با افزودن اتم‌ها فقط از طریق انتقال الکترون انجام می‌شود و پروتون‌ها در این کار نقشی ندارند؛ زیرا پروتون‌ها ذرات سنگینی هستند که با نیروی بسیار زیادی در هسته‌ی اتم نگه‌داشته شده‌اند و نمی‌توان آن‌ها را به راحتی الکترون از اتم جدا کرد.

فکر کنید

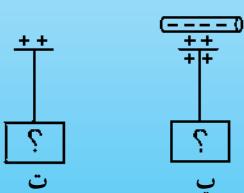
وقتی دو جسم را به یک دیگر مالش می‌دهیم (مثلاً میله‌ی پلاستیکی را با پارچه‌ی پشمی یا میله‌ی شیشه‌ای را با کیسه‌ی نایلونی)، یکی از آن‌ها دارای بار الکتریکی مثبت می‌شود و دیگری به همان اندازه بار الکتریکی منفی به دست می‌آورد. با توجه به ساختمان اتم، توضیح دهید که هنگام مالش دو جسم به یک دیگر، چه پدیده‌ای رخ می‌دهد؟

القای بار الکتریکی

با باردار کردن اجسام به روش مالش دادن، آشنا شدید. معمولاً از روش مالش برای باردار کردن اجسام غیرفلزی استفاده می‌شود. اکنون می‌خواهیم شما را با شیوه‌ای برای باردار کردن اجسام فلزی آشنا کنیم. برای این منظور، فعالیت زیر را انجام دهید.

مشاهده کنید

- برای انجام این فعالیت، به میله‌ی پلاستیکی، پارچه‌ی پشمی و به الکتروسکوپ نیاز دارید.
- ۱- با تماس انگشت به کلاهک الکتروسکوپ، مطمئن شوید که الکتروسکوپ بدون بار الکتریکی است.
 - ۲- با مالش پارچه به میله‌ی پلاستیکی، به آن بار الکتریکی بدهید.
 - ۳- میله‌ی پلاستیکی باردار را، بدون این که با آن تماس داشته باشد به کلاهک الکتروسکوپ تزدیک کنید. در این حالت، ورقه‌های الکتروسکوپ از یکدیگر دور می‌شوند (شکل الف).
 - ۴- در حالی که میله‌ی پلاستیکی تزدیک کلاهک الکتروسکوپ است، انگشت خود را به کلاهک الکتروسکوپ تماس دهید و سپس از آن جدا کنید (شکل های ب و پ). در این حالت، ورقه‌های الکتروسکوپ چگونه قرار می‌گیرند؟
 - ۵- بعد از آن که انگشت خود را از روی کلاهک برداشته‌ید، میله‌ی پلاستیکی را از آن دور کنید. در این حالت به انحراف ورقه‌های الکتروسکوپ توجه کنید(شکل ت).

مشاهدات و نتیجه‌ی آزمایش را در دفتر علوم خود بنویسید و به کلاس گزارش کنید.

برای باردار کردن اجسام فلزی می‌توانید روش بالا را به همان ترتیب به کار ببرید. باید توجه داشت که جسم فلزی حتماً روی یک پایه‌ی غیرفلزی قرار بگیرد و با اجسام فلزی دیگر در تماس نباشد. به این روش باردار کردن «القای بار الکتریکی» گفته می‌شود.

فکر کنید

اگر فعالیت بالا را با میله‌ی شیشه‌ای انجام دهید، بار القا شده در الکتروسکوپ مثبت می‌شود یا منفی؟

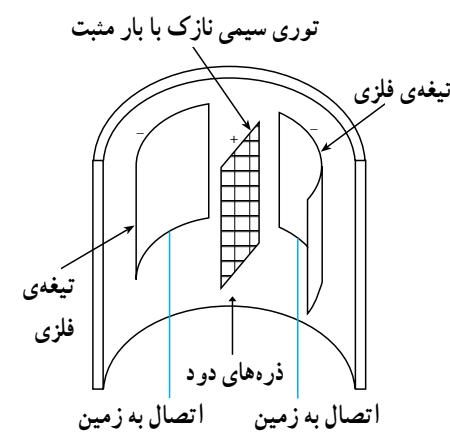
آذرخش (صاعقه)، برقگیر

ابرها به علت مالش به هوا یا کوههای بلند، دارای بار الکتریکی می‌شوند. اگر قطعه ابر بارداری به زمین نزدیک شود، بین ابر و بلندترین نقطه‌ی زمین در یک منطقه، مثلاً قله‌ی یک کوه بلند، جرقه‌ی الکتریکی زده می‌شود. جرقه‌ی الکتریکی، در واقع، جهش الکترون‌ها از یک جسم به جسم دیگر است. این عمل با نور و گرما همراه است. گاهی طول جرقه بین ابر و زمین (یا دو قطعه ابر) به چند کیلومتر می‌رسد. این عمل را تخلیه‌ی الکتریکی می‌نامند. به تخلیه‌ی الکتریکی بین ابر و زمین «آذرخش یا صاعقه» گفته می‌شود. اگر آذرخش به محل مسکونی یا مزرعه برخورد کند، خسارت‌های جبران ناپذیری ایجاد می‌کند. برای حفاظت ساختمان‌های بلند از خطر اصابات آذرخش، از وسیله‌ی بسیار ساده‌ای به نام برقگیر استفاده می‌کنند. برقگیر یک میله‌ی فلزی کلفت (معمولًاً مس) است که در بالاترین نقطه‌ی ساختمان‌های بلند نصب می‌شود. این قطعه‌ی مسی توسط کابل مسی به زمین مرتبط در زیر ساختمان وصل می‌شود. در صورت نزدیک شدن ابر باردار به ساختمان، بار الکتریکی ابر توسط برقگیر، در زمین تخلیه می‌شود و ساختمان از آسیب مصون می‌ماند.

بیشتر بدانید (علوم و فناوری)

رسوب دهنده‌ی الکتریکی: دودهای سیاه غلیظ و گرد و غباری را که از دودکش کارخانه‌ها بالا

می‌روند، می‌توان توسط رسوب دهنده‌ی الکتریکی از هوا جدا کرد و مانع ورود آن‌ها به هوا شد.

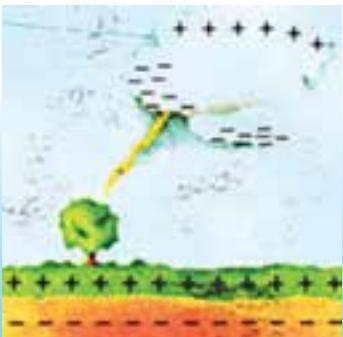
رسوب دهنده‌ی الکتریکی از توری فلزی نازک با بار الکتریکی مثبت و دو تیغه‌ی فلزی که به زمین متصل هستند، تشکیل شده است. ذرات دود و گرد و غبار هنگام عبور از میان توری فلزی دارای بار مثبت می‌شوند. ذره‌های دود باردار شده، از توری رانده از هوا جدا می‌گردند. تیغه‌ها را گاه گاه با زدن ضربه می‌تکانند تا دوباره آماده کار شوند.

جريان الکتریکی

وقتی کلید برق اتاق را وصل می‌کنید، لامپ روشن می‌شود. وقتی دو شاخه‌ی اتو، پنکه، تلویزیون یا هر وسیله‌ی برقی دیگر را به پریز وصل می‌کنید، آن‌ها روشن می‌شوند و هر کدام کاری انجام می‌دهند. رانده با چرخاندن کلید، اتومبیل را روشن می‌کند. در همه‌ی این مثال‌ها «جريان الکتریکی» برقرار می‌شود و عمل مورد نظر ما مانند روشن شدن لامپ، گرم شدن اتو و ... انجام می‌گردد. اکثر مردم بدون توجه به آن‌چه رخ می‌دهد، از انرژی جريان الکتریکی استفاده می‌کنند. به جريان الکتریکی، جريان برق نیز گفته می‌شود. هنگام ایجاد رعد و برق بین دو قطعه‌ی ابر و نیز روی دادن صاعقه، نوعی جريان الکتریکی بین ابرها یا ابر و زمین برقرار می‌شود.

فکر کنید و پاسخ دهید

دیدیم که برق و نیز صاعقه، تخلیه‌ی الکتریکی بین دو ابر یا ابر و زمین است، با توجه به آن‌چه تاکنون آموخته‌اید، پاسخ دهید که «در تخلیه‌ی الکتریکی چه روی می‌دهد؟»

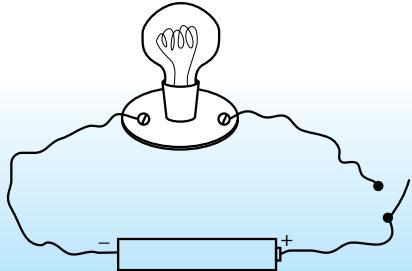

رسانا، نارسانا

آیا تاکنون به سیم‌هایی که مخصوص برق است، توجه کرده‌اید؟ این سیم‌ها از دو قسمت درست شده‌اند؛ یک قسمت، رشته‌های باریکی هستند که در داخل قرار گرفته‌اند و قسمت دیگر، روکش آن است.

قسمت مرکزی از یک نوع فلز (معمولًاً مس) تشکیل شده و قسمت خارجی آن پلاستیکی است. آیا می‌دانید چرا سیم‌های برق را به این صورت می‌سازند؟ این پرسش را با انجام آزمایش صفحه‌ی بعد پاسخ دهید.

آزمایش کنید

شما در درس حرفه‌ون فن با مدار الکتریکی آشنا شده‌اید. به وسیله‌ی یک لامپ کوچک، یک قوه و مقداری سیم، یک مدار الکتریکی درست کنید. همان طورکه در شکل می‌بینید، دو سر سیم را در یک نقطه از هم جدا کنید.

- ۱- دو سر سیم را به هم بچسبانید تا مطمئن شوید لامپ در این حالت روشن می‌شود.
- ۲- مواد مختلف فلزی و غیرفلزی را بین دو سر سیم قرار دهید. چه مشاهده می‌کنید؟ چه نتیجه‌ای می‌گیرید؟

به موادی که جریان برق را از خود عبور می‌دهند رسانا و به موادی که عبور نمی‌دهند نارسانا گفته می‌شود. تمامی فلزات از جمله مس که سیم برق از آن ساخته می‌شود رسانا هستند. روکش پلاستیکی سیم و بین‌تر غیرفلزات نارسانا هستند.

در اتم بعضی عنصرها، الکترونی که در دورترین فاصله از هسته واقع است، به راحتی از اتم جدا می‌شود و از یک اتم به اتم دیگر جهش می‌کند. به این گونه الکترون‌ها «الکترون آزاد» گفته می‌شود. در مواد رسانا تعداد بی‌شماری الکترون آزاد وجود دارد. الکترون‌های آزاد با جابه‌جاشدن در داخل رسانا، باعث جابه‌جایی بار الکتریکی از داخل رسانا می‌شوند.

در جسم نارسانا، به تعداد کافی الکترون آزاد برای جابه‌جایی وجود ندارد؛ در نتیجه، وقتی به یک جسم نارسانا الکترون اضافه یا کاسته شود، جسم دارای بار الکتریکی می‌گردد و بار الکتریکی در همان محل، ساکن باقی می‌ماند و جابه‌جا نمی‌شود.

اکنون که با چگونگی عبور بار الکتریکی در داخل جسم رسانا آشنا شدید، می‌توانید توضیح دهید که چرا برای برقرسانی از سیم‌های رسانا با روکش لاستیکی استفاده می‌شود.

نارسانا	رسانا
پلاستیک	مس

آزمایش کنید

فهرستی از جسم‌های رسانا و نارسانا تهیه کنید و آن را در جدولی مانند جدول رو به رو، در دفتر علوم خود بنویسید. برای تعیین رسانا و یا نارسانا بودن یک جسم می‌توانید مانند آزمایش بالا، عمل کنید.

اختلاف پتانسیل

همان طور که در آزمایش بالای صفحه‌ی قبل مشاهده کردید، در مدار الکتریکی در صورتی که مدار به درستی بسته شده باشد، جریان الکتریکی به وجود می‌آید و لامپ روشن می‌شود. برای بوجود آمدن جریان الکتریکی وجود قوه یا باتری ضروری است.

هر قوه یا باتری دارای دو پایانه‌ی مثبت و دیگری را پایانه‌ی منفی می‌نامند. علاوه بر آن درون قوه و باتری اجزای دیگری نیز وجود دارند.

مشاهده کنید

یک قوه را به دقت بررسی کنید. بر جستگی بالای آن، پایانه‌ی مثبت و کف قوه (بدنه‌ی آن) پایانه‌ی منفی است و با احتیاط و به کمک معلم یا یکی از اولیای خود، بدنه‌ی قوه را شکافته و محتویات آن را مورد مشاهده قرار دهید. نتیجه‌ی آن را بنویسید و به کلاس گزارش کنید.

باتری اتومبیل نیز مانند قوه از سه قسمت اساسی تشکیل شده است؛ هر خانه‌ی باتری دارای دو صفحه است که یکی پایانه‌ی مثبت و دیگری منفی است. قسمت سوم، مایع درون باتری است که به آن «الکترولیت» می‌گوییم. الکترولیت باتری، محلول رقیق سولفوریک اسید است. به قوه و باتری، مولد جریان الکتریکی گفته می‌شود.

هر مولد جریان الکتریکی دارای یک مشخصه به نام ولتاژ یا اختلاف پتانسیل الکتریکی است. اختلاف پتانسیل الکتریکی را با یکایی به نام ولت اندازه می‌گیرند. اختلاف پتانسیل بین پایانه‌های قوه معمولی برابر با $1/5$ ولت است.

باتری ماشین‌های معمولی ۱۲ ولت و باتری کامیون‌ها ۲۴ ولت یا بیشتر است. اختلاف پتانسیل الکتریکی، عامل ایجاد جریان الکتریکی در مدار است؛ یعنی برای ایجاد جریان در یک مدار، باید توسط یک مولد، بین دو سر مدار، اختلاف پتانسیل

برقرار کنیم. اختلاف پتانسیل الکتریکی بین دو نقطه را با وسیله‌ای به نام «ولت‌سنج» اندازه می‌گیریم. برای این کار، دو سر ولت‌سنج را مانند شکل صفحه‌ی قبل، به دو سر قسمتی که می‌خواهیم اختلاف پتانسیل بین آن‌ها را اندازه بگیریم، وصل می‌کنیم.

آزمایش کنید: یک قوه بسازید

یک لیمومتر نسبتاً بزرگ فراهم کنید و آن را روی میز قرار داده و آرام آن را به میز فشار دهید و بغلتائید؛ به طوری که پرده‌های داخل آن له و پاره شوند ولی لیمو پاره نشود. دو تیغه‌ی کوچک و نازک فلزی غیرهم‌جنس - مثلاً یکی از جنس روی و دیگری از مس - را مطابق شکل در لیمو فرو ببرید. توجه کنید که تیغه‌ها با هم تماس نداشته باشند. با اتصال تیغه‌ها به یک ولت‌سنج، اختلاف پتانسیل دو سر آن را اندازه بگیرید.

شدت جریان

تجربه نشان می‌دهد که اگر ولتاژ مولد جریان الکتریکی در یک مدار افزایش یابد، مقدار جریان الکتریکی در مدار به همان نسبت افزایش می‌یابد؛ مثلاً اگر در یک مدار به جای یک قوه‌ی $1/5$ ولتی از دو قوه‌ی $1/5$ ولتی که به طور سری به هم وصل شده‌اند (یعنی قطب مثبت اولی به قطب منفی دومی وصل شده است) استفاده کنیم، در مجموع، اختلاف پتانسیل قوه‌ها برابر 3 ولت می‌شود. در این حالت، مقدار جریان الکتریکی مدار نیز دو برابر می‌شود. مقدار جریان الکتریکی که در یک مدار جاری است را **شدت جریان الکتریکی** یا **آمپر** می‌نامند. شدت جریان هر مدار با وسیله‌ای به نام آمپرسنج بر حسب یکای آمپر اندازه گیری می‌شود. آمپرسنج همیشه در مدار به شکل سری (متوالی) باقیه‌ی اجزای مدار، قرار می‌گیرد.

مقاومت الکتریکی

وقتی انسان از یک محل شلوغ و پررفت و آمد عبور می‌کند، با کسانی که در جهت‌های مختلف در رفت و آمد هستند، برخورد می‌کند. این برخوردها مانع حرکت انسان می‌شود و انرژی او

را تلف می‌کند. از این‌رو، مقداری از انرژی انسان به گرمای تبدیل می‌شود. وقتی یک برگ کاغذ را افقی می‌گیرید و رها می‌کنید، ضمن پایین آمدن، مقداری از انرژی پتانسیل گرانشی آن در برخورد با مولکول‌های هوا، تلف می‌شود. مولکول‌های هوا که با سرعت در جهت‌های مختلف در حرکت هستند، از سرعت سقوط کاغذ می‌کاهند و انرژی آن را تلف می‌کنند.

مشاهده کنید

یک لامپ را روشن و پس از مدت کوتاهی خاموش کنید. سپس آن را لمس کنید، چه تغییری کرده است؟

وقتی جریان الکتریکی از یک رسانا – مانند رشته‌ی درون لامپ – می‌گذرد، مقداری از انرژی الکتریکی به انرژی گرمایی تبدیل شده و باعث گرم شدن لامپ می‌شود. در اتو، پلویز، اجاق برقی و سایر وسیله‌های برقی نظیر آن‌ها، همین اتفاق می‌افتد و انرژی الکتریکی ضمن عبور از آن‌ها به انرژی گرمایی تبدیل می‌شود. تبدیل انرژی الکتریکی به انرژی گرمایی در این وسیله‌ها، مانند حرکت انسان در محل پررفت و آمد و تبدیل انرژی به گرماست.

وقتی دو سر یک رسانا را به یک مولد وصل می‌کنیم، اختلاف پتانسیل الکتریکی مولد، باعث می‌شود که الکترون‌های آزاد، در مدار حرکت کنند. در واقع، مولد به الکترون‌های آزاد موجود در رسانا انرژی می‌دهد. با تبدیل انرژی پتانسیل به انرژی جنبشی (حرکتی)، الکترون‌ها در رسانا به حرکت درمی‌آیند. الکترون‌ها ضمن حرکت در رسانا با ذره‌های سازنده‌ی آن، برخورد کرده و آن را به حرکت درمی‌آورند و به این ترتیب انرژی آن‌ها به انرژی گرمایی تبدیل می‌شود و در نتیجه، رسانا گرم می‌شود. این عمل مرتبًا تکرار می‌شود؛ یعنی مولد به الکترون‌ها انرژی می‌دهد و انرژی الکترون‌ها در برخورد با ذره‌های مرتضع رسانا به گرمایی تبدیل می‌شود. به همین دلیل، بعد از مدتی که از مولد استفاده می‌شود، انرژی آن تمام خواهد شد. در واقع، الکترون‌ها در هنگام حرکت در رسانا، همیشه با نوعی مقاومت روبه‌رو هستند که به این مقاومت، «**مقاومت الکتریکی**» گفته می‌شود. مقاومت الکتریکی رسانا را با وسیله‌ای به نام «**اهمتر**» اندازه می‌گیرند. یکای اندازه‌گیری مقاومت الکتریکی – به افتخار اهم داشمند آلمانی – «**اهم** نامیده می‌شود.

انجام آزمایش‌ها نشان می‌دهد که هرچه مقدار مقاومت الکتریکی یک مدار بیش‌تر باشد، شدت جریان الکتریکی در آن مدار کم‌تر است؛ از این‌رو، می‌توان نتیجه گرفت که در یک مدار الکتریکی

بین شدت جریان مدار، ولتاژ و مقاومت الکتریکی آن رابطه‌ی زیر برقرار است :

ولتاژ (برحسب ولت)

$$\frac{\text{مقاآمت الکتریکی (برحسب امپر)}}{\text{شدت جریان (برحسب امپر)}} = \text{ولتاژ (برحسب ولت)} \quad (\text{قانون اهم})$$

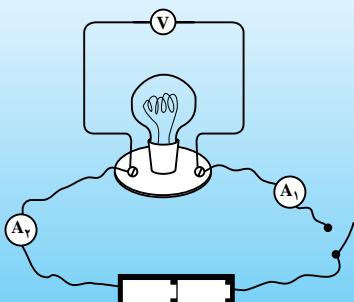
اندازه‌گیری کنید

به کمک یک لامپ ۳ ولتی، دو قوه‌ی $1/5$ ولتی، یک ولتسنج، دو آمپرسنج و یک کلید، مداری مطابق شکل بسازید. وقتی کلید را می‌بندید، لامپ روشن می‌شود. آمپرسنج‌ها (A_1 و A_2)، جریان الکتریکی در مدار و ولتسنج (V)، اختلاف پتانسیل دو سر لامپ را نشان می‌دهند.

پاسخ پرسش‌های زیر را به کلاس گزارش کنید :

۱- آمپرسنج‌های A_1 و A_2 اندازه‌هایی را نشان می‌دهند. آیا این اندازه‌ها یکسان هستند یا خیر؟ از مقایسه‌ی آن‌ها چه نتیجه‌ای می‌گیرید؟

۲- محاسبه کنید مقاومت الکتریکی لامپ چه اندازه است؟

بیشتر بدانید

مقاومت الکتریکی یک رسانا با تغییر دما تغییر می‌کند. مثلاً، وقتی یک رشته سیم فلزی گرم می‌شود، مقدار مقاومت الکتریکی آن افزایش می‌یابد. اگر شما مقاومت الکتریکی یک لامپ الکتریکی را در حالت سرد (خاموش)، و داغ (بلافاصله پس از خاموش کردن) اندازه بگیرید، همین موضوع را مشاهده می‌کنید. اهم نیز در یادداشت‌های خود به تغییر مقاومت الکتریکی – در زمانی که دمای جسم تغییر می‌کند – اشاره کرده است.

آهن ربا

سنگ معناطیسی آهن

شما با آهن ربا آشنا هستید و می‌دانید که وسایلی چون سنجاق و میخ‌های آهنی را به خود جذب می‌کند. در یانوردان، از زمان‌های قدیم به کمک آهن ربا جهت‌یابی می‌کردند و مسیر خود را در دریا و اقیانوس تشخیص می‌دادند. وقتی در یخچال را می‌بندیم، آهن ربا هایی که درون نوار پلاستیکی، دور در گذشته‌اند، در یخچال را به بدنه‌ی آن می‌چسبانند. در طبیعت نیز سنگ‌هایی یافت

می شود که به آن ها سنگ مغناطیسی آهن می گویند. این سنگ ها، قطعه های کوچک آهن را به خود جذب می کند.

قطب های آهن ربا

یک آهن ربا به هر شکلی که ساخته شده باشد، دارای دو قطب است. برای آن که به خاصیت قطب های آهن ربا بپرید، کافی است یک آهن ربا را درون ظرفی که پر از میخ های کوچک است فرو ببرید و سپس بیرون بیاورید.

به ناحیه هایی از آهن ربا که میخ بیشتری جذب می کند و خاصیت آهن ربا باید در آن نواحی بیشتر است، قطب های آهن ربا می گویند. هر آهن ربا دارای دو قطب است.
آیا قطب های آهن ربا، خاصیت دیگری نیز دارند؟

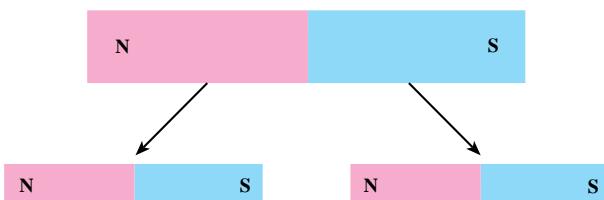

از دوره‌ی ابتدایی به یاد دارید که اگر آهن ربا را به دور از چیزهای آهنی، آزادانه بیاوریم، همیشه در راستای شمال جنوب قرار می‌گیرد، از این‌رو قطب های آهن ربا را به قطب N یا شمال یاب و قطب S یا جنوب یاب نام‌گذاری می‌کنند.

در آهن رباها نعلی شکل، یکی از شاخه های آهن ربا قطب N و شاخه هی دیگر قطب S است. در آهن رباها حلقه‌ای معمولاً دو سمت بالا و پایین آهن ربا قطب ها را تشکیل می‌دهند.

بیش تر بدانید

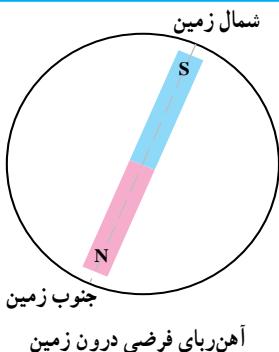
اگر یک آهن ربا را نصف کنید، هر قطعه‌ی آن تبدیل به یک آهن ربا بای مستقل با دو قطب N و S می‌شود.
قطب های آهن رباها جدید به صورت زیر خواهند بود:

اطلاعات جمع‌آوری کنید

آیا می‌دانید که در قدیم دریانوردان چگونه به کمک آهن‌ربا، جهت‌یابی می‌کردند؟ در این مورد و نیز در مورد این که قطب‌نما (عقربه‌ی مغناطیسی) و قبله‌نما چگونه ساخته می‌شوند و چگونه کار می‌کنند، تحقیق کرده و نتیجه را به کلاس گزارش کنید.

بیش‌تر بدانید

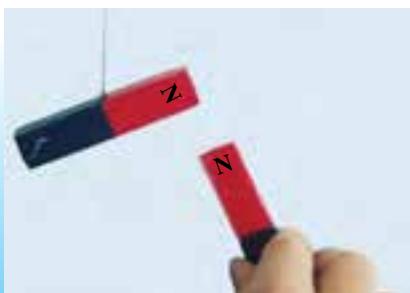
آهن‌ربای فرضی درون زمین

بر روی کره‌ی زمین، تمامی قطب‌نماها و آهن‌رباهای آویخته شده در راستای شمال—جنوب به گونه‌ای قرار می‌گیرند که قطب N آن‌ها به سمت شمال و قطب S آن‌ها به سمت جنوب باشد. گویی در داخل زمین یک آهن‌ربای بسیار قوی وجود دارد که قطب S آن در شمال کره‌ی زمین و قطب N آن در جنوب قرار گرفته است. درباره‌ی چگونگی به وجود آمدن چنین خاصیتی در کره‌ی زمین نظریه‌های علمی گوناگونی وجود دارد که در علوم بین‌رشته‌ای فیزیک و زمین‌شناسی به‌طور تخصصی به آن‌ها پرداخته می‌شود.

اثر قطب‌های آهن‌ربا بر یک‌دیگر

دیدیم که بارهای الکتریکی بر یک‌دیگر نیرو وارد می‌کنند. بارهای همنام یک‌دیگر را می‌رانند و بارهای غیرهمنام یک‌دیگر را می‌ربایند. آیا قطب‌های آهن‌ربا بر یک‌دیگر نیرو وارد می‌کنند؟ اگر بر یک‌دیگر نیرو وارد می‌کنند، نحوه‌ی اثر آن‌ها بر یک‌دیگر چگونه است؟ برای مشخص شدن نحوه‌ی اثر قطب‌های آهن‌ربا بر یک‌دیگر، فعالیت زیر را انجام دهید و نتیجه را به کلاس گزارش کنید.

مشاهده کنید

- ۱- یک آهن‌ربای تیغه‌ای را از گرانیگاه بیاویزید.
- ۲- قطب N آهن‌ربای دیگری را به نوبت به قطب N و S آهن‌ربای آویخته شده نزدیک کنید.
- ۳- آزمایش مرحله‌ی ۲ را با قطب S تکرار نمایید.

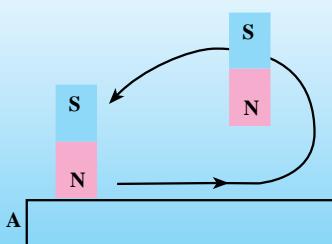
از آزمایش‌های نظیر فعالیت بالا نتیجه می‌شود که «قطب‌های همنام یک‌دیگر را می‌رانند و قطب‌های غیرهمنام یک‌دیگر را می‌ربایند».

ساختن آهنربا

آهنربا معمولاً به سه روش مالش، القا و الکتریکی ساخته می‌شود. آهنربا به روش مالش به صورت زیر ساخته می‌شود.

آهنربا بسازید

یک تیغه‌ی آهنی را که خاصیت آهنربایی ندارد فراهم کنید و با یک قطب آهنربایی تیغه‌ای چند بار و در یک جهت از ابتدا تا انتهای آن را مطابق شکل، مالش دهید. با این عمل، تیغه‌ی آهنی به آهنربا تبدیل می‌شود. انتهای تیغه که محل برداشتن قطب مالش دهنده است، قطب غیر همنام قطب مالش دهنده می‌شود. در شکل، تیغه‌ی AB را با قطب N مالش داده‌ایم، انتهای B که محل برداشتن قطب N است، به قطب S تبدیل می‌شود و ابتدای تیغه (یعنی A) قطب N می‌شود.

القای مغناطیسی

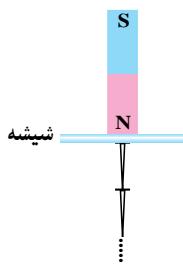
آیا می‌دانید یک آهنربا چگونه یک سنجاق یا میخ‌آهنی را جذب می‌کند؟ آیا تاکنون زنجیر مغناطیسی ساخته‌اید؟

مشاهده کنید

یک آهنربا را با دست نگه‌دارید و سنجاق آهنی کوچکی را مطابق شکل به آن نزدیک کنید. اکنون سنجاق دیگری را به سنجاق اول نزدیک کنید. این کار را تا آن‌جا که ممکن است ادامه دهید. به این ترتیب، شما یک زنجیر مغناطیسی ساخته‌اید.

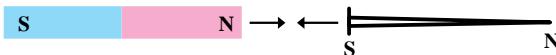
در واقع، سنجاق اولی توسط آهنربا به یک آهنربا تبدیل شده که توانسته است سنجاق دومی را جذب کند. همین طور سنجاق دوم، سوم و ... همگی به آهنربا تبدیل شده‌اند. اگر آهنربای

شیشه

قوی تری در اختیار داشته باشد، می‌توانید زنجیر بلندتری بسازید اگر صفحه‌ای کاغذ یا مقوا یا یک شیشه را مطابق شکل بین آهن‌ربا و اولین سنجاق قرار دهید، باز هم می‌توانید زنجیر مغناطیسی بسازید؛ یعنی بدون تماس آهن‌ربا با سنجاق، آهن‌ربا خاصیت مغناطیسی را در سنجاق ایجاد می‌کند. این پدیده، یعنی ایجاد خاصیت مغناطیسی در یک آهن توسط یک آهن‌ربا حتی بدون تماس با آن، را **القای مغناطیسی** می‌نامند.

اکنون می‌توانیم بفهمیم که یک آهن‌ربا چگونه میخ‌آهنه را جذب می‌کند. آهن‌ربا ابتدا سنجاق یا یک ماده‌ی مغناطیسی را طوری به آهن‌ربا تبدیل می‌کند که قطب‌های ناهمنام آهن‌ربا و سنجاق در مجاورت یک‌دیگر واقع شوند. در این حالت نیروی جاذبه‌ی مغناطیسی بین قطب‌های ناهمنام، باعث جذب سنجاق توسط آهن‌ربا می‌شود.

آهن‌ربای الکتریکی

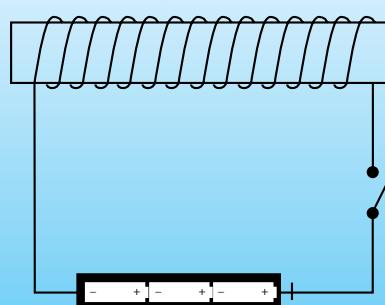
تاکنون با دو روش برای تبدیل آهن به آهن‌ربا آشنا شدید. آیا روش دیگری وجود دارد که به کمک آن بتوان یک قطعه آهن را به آهن‌ربا تبدیل کرد؟

بسازید

یک میله‌ی کوچک آهنه و مقداری سیم نازک برق که دارای روکش باشد (مانند سیم لامپ) و دو یا سه قوه‌ی کوچک فراهم کنید و به کمک آن‌ها فعالیت زیر را انجام دهید.

۱— قوه‌ها را درون یک لوله‌ی مقواهی (مطابق شکل) به دنبال یک‌دیگر قرار دهید. به این ترتیب، شما یک باتری ساخته‌اید.

۲— سیم را به دور میله‌ی آهنه پیچید (لااقل پنجاه دور). دقต کنید که سیم‌ها از یک جهت به دور میله پیچیده شوند (مطابق شکل).

۳— به کمک باتری و میله‌ی سیم پیچی شده، یک مدار الکتریکی مانند شکل بسازید. کلید را وصل کنید و سنجاق یا میخ‌های آهنه را به میله نزدیک نمایید. نتیجه را به کلاس گزارش کنید. به وسیله‌ای که ساخته‌اید «آهن‌ربای الکتریکی» گفته می‌شود.

تمرین

همان طور که دانستید، به سه روش می‌توان آهن ربا ساخت :

۱- مالش ۲- القا ۳- الکتریکی

شرح این سه روش را به طور خلاصه در دفتر علوم خود بنویسید.

بیش تر بدانید

بیش تر آهن رباها در صورتی که از آن ها مراقبت نشود به تدریج خاصیت آهن ربا را خود را از دست می‌دهند. مهم ترین عواملی که خاصیت آهن ربا را تضعیف می‌کنند، گرمای و ضربه هستند. برای جلوگیری از ضعیف شدن آهن ربا باید:

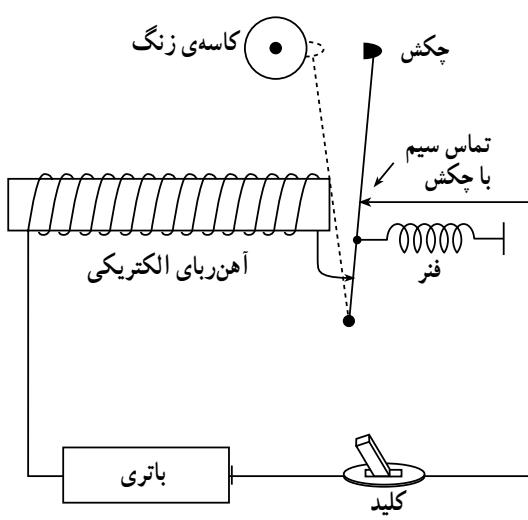
۱- از وارد شدن ضربه به آن جلوگیری کرد.

۲- از قرار دادن آن در محل گرم خودداری کنیم.

۳- آهن رباها را به صورت دوتایی به نحوی که قطب N هریک در مجاورت قطب S دیگری قرار داشته باشد، نگهداری کنیم یا آن ها را به یک جسم آهنی بچسبانیم.

بیش تر بدانید

زنگ اخبار

در ساختمان زنگ اخبار از آهن ربا ای الکتریکی، باتری، کلید فشاری، چکش، کاسه زنگ و فنر استفاده شده است. وقتی کلید را فشار می‌دهید، مدار وصل می‌شود و وقتی آن را رها می‌کنید، مدار قطع می‌گردد. با وصل مدار، چکش توسط آهن ربا جذب می‌شود و به کاسه زنگ برخورد می‌کند. با جلو آمدن چکش، تماس چکش با سیم قطع می‌گردد. در نتیجه، مدار قطع شده و آهن ربا الکتریکی خاصیت خود را از دست می‌دهد.

در این حالت، فنر، چکش را به جای اول خود برمی‌گرداند و مدار دوباره وصل می‌شود و همه چیز دوباره تکرار می‌گردد. در صورت داشتن وسایل شما نیز می‌توانید یک زنگ اخبار ساده بسازید.

اطلاعات جمع آوری کنید

یک فهرست از وسیله هایی که در آن ها از آهن ربا استفاده شده است تهیه کنید و نحوه کار آهن ربا را در هر یک از آن ها شرح دهید.